9 de novembre: Dedicació de la Basílica del Laterà a Roma

Text de l'Evangeli (*Jn* 2,13-22): I era a prop la Pasqua dels jueus, i pujà Jesús a Jerusalem. I trobà en el temple els qui venien bous i ovelles i coloms, i els canvistes asseguts. I havent fet un flagell amb cordes, els expulsà tots del temple, i també les ovelles i els bous, i escampà els diners dels canvistes i tombà les taules. I als qui venien coloms els digué: «Traieu tot això d'aquí! No feu de la casa del meu Pare una casa de comerç». Els seus deixebles es recordaren que està escrit: «El zel de la teva casa em devora». Li respongueren, doncs, els jueus, i li digueren: «Quin signe ens mostres per fer aquestes coses?». Els respongué Jesús, i els digué: «Enderroqueu aquest temple i en tres dies el tornaré a alçar». I digueren els jueus: «En quaranta-sis anys s'edificà aquest temple, i ¿tu en tres dies l'alçaràs?». Però ell parlava del temple del seu cos. I quan va ressuscitar d'entre les morts, es recordaren els seus deixebles que deia això, i cregueren en l'Escriptura i en les paraules que havia dit Jesús».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Enderroqueu aquest temple i en tres dies el tornaré a alçar»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, en aquesta festa universal de l'Església, recordem que tot i que no hi ha cap edifici al món que pugui contenir entre els seus murs la immensitat de Déu, des de molt antic l'ésser humà ha sentit la necessitat de reservar espais que afavoreixin el trobament personal i comunitari amb Déu. Als inicis del cristianisme, els llocs de trobada amb Déu eren les cases particulars, en les quals es reunien les comunitats per a la pregària i la fracció del pa. La comunitat reunida era —com ara també és— el temple sant de Déu. Amb el pas del temps, les comunitats van anar bastint edificis dedicats a les reunions litúrgiques, la predicació de la Paraula i l'oració. I així és com al cristianisme, amb el pas de la persecució a la llibertat religiosa en l'Imperi Romà, van aparèixer les grans basíliques. Una d'elles és Sant Joan del Laterà, la catedral de Roma.

Sant Joan del Laterà és el símbol de la unitat de totes les Esglésies del món amb l'Església de Roma, i per

això aquesta basílica té el títol d'Església cap i mare de totes les Esglésies. La seva importància és superior a la de la mateixa Basílica de Sant Pere del Vaticà, ja que en realitat aquesta no és una catedral, sinó un santuari construït sobre el sepulcre de Sant Pere i el lloc on resideix actualment el Papa, el qual, com a Bisbe de Roma, té en la Basílica Lateranense la seva catedral.

Amb tot, no podem perdre mai de vista que el veritable lloc de trobada de l'home amb Déu, l'autèntic temple, és Jesucrist. Per això, Ell té plena autoritat per a purificar la casa del seu Pare i per pronunciar aquestes paraules: «Enderroqueu aquest temple i en tres dies el tornaré a alçar» (Jn 2,19). Gràcies al lliurament de la seva vida per nosaltres, Jesucrist ha fet dels creients un temple vivent de Déu. Per aquesta raó, el missatge cristià ens recorda que tota persona humana és una realitat sagrada, habitada per Déu, i no podem pas profanar-la fent-la servir com un mitjà.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Quan recordem la Consagració d'un temple, pensem en allò que va dir sant Pau: 'Cadascú de nosaltres som un temple de l'Esperit Sant'. Tant de bo conservem la nostra ànima bella i neta, com li agrada a Déu que siguin els seus temples sants» (Sant Agustí)

- «Avui, festa de la Dedicació de la Basílica de Sant Joan del Laterà, recordem que el Senyor desitja habitar en tots els cors. Fins i tot si succeeix que ens allunyem d'Ell, el Senyor en té prou amb tres dies per reconstruir el seu temple dins nostre» (Francisco)

- «Les Esglésies particulars són plenament catòliques per la comunió amb una d'entre elles: l'Església de Roma que presideix en la caritat (...). El Senyor va constituir sant Pere el fonament visible de la seva Església. Li donà les claus. El bisbe de l'Església de Roma, successor de sant Pere, és el cap del col·legi episcopal, el Vicari del Crist i el Pastor de l'Església universal ací a la terra» (Catecisme de l'Església Católica, nº 834 i 936)